

אילה ניצב / סוויסאייר

פתיחה בשבת, 18/12/10, בשעה 13:00, נעילה ב-15/1/11

אוצרת: דרורה דקל

ביום ה', 6/1/11 יתקיים
רב שיח - על ההדהוד בין הפרטי לציבורי
באמנות ובמרחב האדריכלי
בין השעות: 17:00-20:00

האירוע מתקיים במסגרת פרס האוצר לו זכתה אילה ניצב מהגלריה בכברי בתערוכת בוגרי
2009, במכון לאמנות אורנים

ד"ר יעל גילעת / דורית רינגרט - המכון לאמנות אורנים. **ד"ר גליה בר אור** / הביתן
הישראלי בביאנלה בונציה – אדריכלות קיבוץ. **אילנה סלמה אורתר** / "עקבות אורבאניים" –
על פרויקטים פוליטיים/פואטיים: מוילה ח'ורי, חיפה, דרך "מחנה היהודים" במרסיי ועד
ל"אינטימיות טריטוריאלית" בביאנלה הבינלאומית לאדריכלות הנוף העירוני, בבת ים.
יעל מוריה וסיגל ברניר / פעולה עירונית – על אוצרות בחלל המוזיאון וברחבי העיר בבת ים.

*

התערוכה "סוויסאייר" מעמידה במרכזה את המבט,

המבט המכונן את המציאות ואת תודעת המתבונן, מבט שאוצר בחובו פוטנציאל לפעולה
שתתממש, או לא, בדומה לזינוק שמזמין החישוק הניצב בתערוכה, שהוא גם פריזמה. המבט
החוצה, גם אם הוא טעון וביקורתי, מדגיש דווקא את המחיצות בין המתבונן למושא
ההתבוננות, את הקושי והמורכבות של הפעולה בתוך המציאות הביתית והלוקלית.

נקודת המוצא לתערוכה היא מגזין של חברת התעופה "סוויסאייר" מ-1985, המציע את כל
המיטב של התרבות האירופית השבעה לנוסעיו, מתבליטים מזהבים ועד גבינה. הרחקת
העדויות להזיות השוויצריות שלי נוגעת ללוחות השנה הזכורים לי מילדותי. מבטי הנשוא

מערבה ראה בנוף האירופי ממד אקזוטי, בדומה, אולי, לאופן בו תפסו בני אירופה בתחילת המאה הקודמת תרבויות פרימיטיביות כמודל נכסף.

בחלל מוצבים אובייקטים נוספים המעלים רעיונות של כמיהה אל האקזוטי, תוך ניכוס וזיוף מודע,

בשתיים מהעבודות שנוצרו במדיה דיגיטלית מעיבים על סלון הבית ועל מה שמתגלה מבעד לחלונו פרדוקסים ומבוכות.

בעבודה "מהפכנים" נשחקת שיחת סלון בין חברים, שמפעמת בהם רוח מהפכנית, הופכת לעקרה ושמרנית, לטקסט קלישאי חסר תכלית, שיש בו גם הקשרים מאיימים.

בעבודה "ברוש מתאבך" מיתמר ברוש כעמוד עשן בחלון הבית המשקיף לשכונת הר יונה, שכונה יהודית הממוקמת על אדמות מופקעות בעיר מגוריי- נצרת עילית. השכונה מזדקרת, מחציפה כנגד הכפרים הערביים שבלבם היא יושבת ומגבילה את התפשטותם. הברוש המתאבך הוא אות פיוטי אך מאיים על האווירה בעיר,

חציו של החלל נשלט על ידי אכסדרת עמודים וצויר גדול ממדים המתאר את סצנת הקרב על גשר מילוויוס. הצויר מנכס מתווה הכנה של ג'ובאן פרנצ'סקו פני (PENNI) לצויר פרסקו בוותיקן. הרישום המקורי מאופיין ביכולת רישום מרשימה של הצייר וכוח המצאה קומפוזיציוני מעורר השתאות. את הווירטואוזיות שלו החליפה עבודה מונוטונית של העתקה באמצעות מקרן. כדי לחקות את גוני הרישום החומים צויר הציור בתמיסת קפה עלית. אכסדרת העמודים עשויה אף היא נייר, ושתול בה עמוד אחד מקורי, כמו באגדה על חידתה של מלכת שבא למלך שלמה, בה נדרש השליט לזהות מי מבין עשרות זרי הפרחים המלאכותיים הוא הזר האמיתי היחיד.

אילה ניצב